

Slovenski hmeljar

Glasilo Hmeljarskega
društva za Slovenijo

★ Prvi strokovni list za hmeljarstvo ★

Glasilo Hmeljarske
zadruge r.z.z.o.z. v Žalcu

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 196

Leto VIII

Celje, dne 15. oktobra 1937

Štev. 21

Pa še k položaju

Svetovni pridelek hmelja bo po zadnji cenitvi letos celó za 11.000 stotov manjši kakor lani in za 25.000 stotov manjši kakor se je pričakovalo pred obiranjem. Za proračunano svetovno potrebo hmelja bo zaostajal letošnji pridelek za 57.000 stotov. V primeri z lanskim letom se je pridelalo letos hmelja in je prodano doslej v posameznih državah kakor sledi:

	lani	letos	prodano	
	s t o t o v			
Češkoslovaška	121.000	115.000	92.500	80 %
Nemčija	101.000	90.000	82.500	92 %
Jugoslavija	37.500	26.000	20.000	77 %
Poljska	28.500	17.500	10.000	57 %
Francija	16.500	21.000	17.000	81 %
Belgija	8.000	10.000	6.000	60 %
Kontinent Sa.	312.500	279.500	228.000	81 %
Anglija	128.000	112.500	112.500	100 %
Amerika	112.500	150.000	60.000	40 %
Ostale države	25.000	25.000	25.000	100 %
Izven kontinenta	265.500	287.500	197.500	69 %
Svetovni pridelek	578.000	567.000	425.500	75 %

V Angliji sicer prodaja še ni začela, vendar je tam pridelek kontingentiran in se more smatrati kot prodan, ker niti ne bo dosegel kontingenta.

Kakor torej razvidno, je pridelek letos izpadel končno še manjši kot lani in bo za najmanj 50.000 stotov manjši, kakor pa znaša potreba. Preveč hmelja torej menda vsekakor ne bo, četudi cene zaenkrat ne odgovarjajo dejanskemu položaju.

Jeseni!

Hmeljarjem kakor kmetovalcem sploh je letošnje deževno vreme nagajalo bolj ali manj skozi celo leto in nam tudi še sedaj v jeseni. Vkljub temu pa je bilo treba nekako opraviti vsa potrebna dela in bo treba sedaj tudi še jesenska.

Predvsem bo treba odstraniti hmeljevino, ki večinoma še leži po nasadih. Že ponovno smo poudarili, da je hmeljevino treba porezati in sežgati, čim porumeni listje, da na ta način uničimo zimske klice peronospore, rezervna hrana pa se pred tem nakopiči v koreniki. Sicer trdijo nekateri, da na pol sveža hmeljevina ne gori in jo je težko sežgati, vendar je to le izgovor; sama seveda ne bo gorela, treba si je pomagati s suhljadjo in podobnim, pa jo ne bo težko vpepeliti. V našem interesu je, da peronospora zatiramo na vse načine in pri tem je gotovo sežiganje hmeljevine še najcenejši. Nevarnost te bolezni nikaikor ne smemo podcenjevati. Le spomnimo se na leto 1934 in tudi letos popolnoma uničen pridelek v Vojvodini naj nam bo svarilen zgled.

Običajno vsakoletno jesensko delo v hmeljišču je pri nas odoravanje. S tem ni treba hiteti, izvzemši seveda tam, kamor postavimo hmeljevke, sicer pa odoravamo šele h koncu oktobra in v novembru. Če je jesen preveč mokra, tudi lahko odorjemo še pozneje, ko že mraz nekoliko stisne zemljo in je oranje boljše kakor pa v blatu. Odorati pa moramo globoko, ker je odoravanje prav za prav glavno obdelovanje zemlje v hmeljišču in moramo pri tem na vsak način zemljo čim bolj globoko zrahljati. Zato pa je treba pri odoravanju rezati čim bolj globoko, vendar ozke brazde, da potem zemlja bolje premrzne in razpade.

Poravnajte naročnino!

Da moramo pri odoravanju paziti, da ne pridemo s plugom preblizu korenike in jo ne ranimo, menda ni treba posebej poudarjati.

Na apnanje seveda ne smemo pozabiti. Menda imamo še vedno nasade, ki še nikdar niso dobili apna ali pa vsaj že leta in leta ne. Hmeljska rastlina pa potrebuje silno veliko apna, več kot vsaka druga, in če ga ima dovolj, je tudi mnogo bolj odporna proti raznim boleznim in škodljivcem sploh ter zlasti proti peronospori in dá tudi boljši pridelek. Zato pa je treba apnati naša na apnu že od narave večinoma revna hmeljišča redno vsako četrto leto. Apnemo le v jeseni in sicer raztrosimo pred odoravanjem na široko po nasadu pet stotov apnenega prahu na tisoč rastlin in ga potem z odoravanjem zaorjemo.

Tudi na gnojenje je treba misliti že jeseni. Vse preveč se je udomačila pri nas navada gnojiti hmeljišča samo spomladi in še tedaj le skoro samo okoli korenike. Pa je z gnojem precej slično kakor z apnom in poleg tega ne smemo pozabiti, da je temelj gnojenja še vedno domač hlevski gnoj. Zato pa vsaj vsako četrto leto jeseni pred odoravanjem raztrosimo na široko po nasadu na vsakih tisoč rastlin poštenih petnajst voz dobro vležanega hlevskega gnoja in ga potem z odoravanjem takoj zaorjemo. Seveda pa nikdar ne apnemo in gnojimo obenem s hlevskim gnojem, temveč je najbolje s hlevskim gnojem gnojiti zadnje leto pred apnanjem, vmes pa si pomagamo z umetnimi gnojili. Vsekakor se mora gnojenje ravnati po kakovosti in stanju zemljišča ter razpoložljivih gnojilih, vendar pa ne smemo nikdar pozabiti, da moramo našim hmeljiščem tudi dati, kar jim gre, če hočemo iz njih kaj poštenega dobiti. Na jesensko gnojenje je treba misliti zlasti letos, ko je bilo izredno mokro leto ter so rastline v polni meri lahko izčrpale hranilne snovi iz zemlje, deloma pa jih je obilna vlaga tudi izprala v dolnje plasti. Seveda tudi umetna gnojila lahko trosimo v jeseni, in sicer prav tako pred odoravanjem, da jih potem s tem zaorjemo.

Sežgati hmeljevino, pravilno odorati ter po potrebi apnati ali gnojiti, to so torej vsa kotrebna dela, ki jih imamo jeseni v hmeljišču in ki jih bo vsak pameten hmeljar predvsem v svojem lastnem interesu skrbno izvršil.

O hmelju 1936/37

V Vojvodini se je pri obrezovanju v marcu opazilo, da je mnogo korenik odmrlo, ne da bi se mogel ugotoviti pravi vzrok. Vreme je bilo spomladi prav suho in je šele h koncu maja prišlo izdatnejše deževje. Poleg uši v juniju se je že tedaj pojavila tudi peronospora, katero se je slabo zatiralo in jo je le izredno vroče in suho vreme zadržalo v razvoju. Deževje h koncu julija je bilo sicer za razvoj rastline ugodno, vendar se je takoj razširila tudi peronospora ter skvarila večino pridelka v barvi tako, da je bilo gladko zeleno blago prav redko. Obiranje je pričelo s 25. 8., ves teden pozneje kakor prejšnje leto, in je bilo do 10. 9. pri ugodnem vremenu splošno končano. Kakih 10% pridelka je ostalo neobranega. Površina nasadov je bila ista kot v prejšnjem letu, v letu 1937 pa se bo najbrž za kake 4% povečala.

S prodajo se je pričelo takoj po obiranju in se je plačevalo za najboljše blago 15 din, kmalu tudi 18 din in h koncu septembra do 24 din, potem pa je v novembru cena zopet nazadovala na 20 din za kg; sicer pa je bilo tedaj neprodanih le še kakih 800 stotov. Z slabše blago se je plačevalo 8 do 12 din za kg.

Glede kakovosti se je pridelalo prvovrstnega blaga v Sloveniji 40%, srednjega 40% in slabšega 20%, v Vojvodini pa 10, 60 in 30%.

Izvozilo se je iz Jugoslavije v času od 1. 9. 1934 do 31. 7. 1935 skupno 20.730 stotov, od 1. 9. 1935 do 31. 8. 1936 pa 35.260 in od 1. 9. 1936 do 31. 3. 1937 še 34.180 stotov.

Na Poljskem je rastlina pri mili zimi prav dobro prezimila, potem pa se je zaradi hladne spomladi le počasi razvijala, pozneje pa jo je ponekod še suša zelo zadrževala v razvoju. Tudi bolhači in uši so povzročile ponekod mnogo škode, h koncu julija in avgusta pa je pri hudi vročini nastopil semtertje še rdeči pajek. Tudi peronospora se je precej razširila h koncu avgusta, ko je postalo vreme bolj deževno. Z obiranjem se je pričelo deloma predčasno že v začetku, deloma pa šele h koncu avgusta in je bilo sredi septembra večinoma in h koncu splošno končano, četudi je deževno ter hladno vreme delo precej oviralo. Obramba proti peronospori je bila pomanjkljiva, saj se je le 25% nasadov dvakrat ali trikrat škropilo, in je zato mnogo pridelka bilo slabega v barvi. V Kongresni Poljski je ostalo 5% nasadov neobranih, površina nasadov je ostala nespremenjena, povprečni pridelek pa je znašal 800 kg na 1 ha. V Malopoljski (Galiciji) je ostalo 10%

**Zahtevajte dosledno najvišje dnevne cene,
ker jih samo na ta način čim bolj učvrstite!**

nasadov neobranih, znaten del pridelka pa je bil predčasno obran; povprečno se je pridelalo 550 kg na 1 ha. V Velikopoljski (Poznanjski) je ostalo 7% nasadov neobranih in je bil pridelek slabši kakor prejšnje leto.

Z vnovčenjem se je pričelo hitro in živahno kakor večinoma povsod drugod in se je plačevalo za najboljše blago 2,00–3,10 Zl (16–26 din), za srednje 1,40–2,— Zl (12–16 din), za slabo srednje 0,80–1,40 Zl (7–12 din) in za slabše 0,70 do 1,— Zl (4–8 din) za kg; h koncu leta je bilo neprodanih le še kakih 2300 stotov. Proizvodni stroški se računajo na 0,80–1,80 Zl (7–15 din) za kg, samo obiranje pa stane 0,50 Zl (4 din) za kg suhega hmelja.

Glede kakovosti se je pridelalo prvovrstnega hmelja v Woliniji 25%, srednjega 50% in slabšega 25%, v Kongresni Poljski pa 35, 40 in 25%, v Malopoljski (Galiciji) 20, 30 in 50% ter v Velikopoljski (Poznanjski) 10, 60 in 30%. (Dalje prihodnjič.)

Razno

Obiralcev v CSR je bilo zaposlenih letos po uradni statistiki 78.460, nekoliko več kakor prejšnje leto. Obiranje je trajalo od 7. avgusta pa prav tja do septembra in obiralci so bili z zaslužkom še precej zadovoljni.

Konsum piva v Romuniji se dviga in je znašal v zadnjem pivovarskem letu 500.000 hl, dočim v prejšnjem le 400.000 hl. Sicer bi se konsum piva dvignil še mnogo bolj, toda pivo je visoko obdavčeno in zato predrago v primeri z vinom, za katerega se plača le malo davka.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Zadnjih štirinajst dni je bilo v hmeljski kupčiji večinoma bolj mirno razpoloženje. Odpravljalo se je predvsem že nakupljeno blago, nakupovalo pa se je le v manjšem obsegu. Pri nominalno sicer nespremenjenih cenah je bilo več povpraševanja le za raznovrstno srednje in cenejše blago, za boljše in zlasti najboljše pa je bilo manj zanimanja.

Vojvodina: Pri bolj pičlem zanimanju in povpraševanju se polagoma nadaljuje z nakupovanjem letošnjega pridelka v glavnem po nespremenjenih cenah in plačuje po 6–16 din za kg, kakor je pač kakovost, ki je letos zelo različna. Sicer pa je zlasti boljše blago, katerega je sploh bilo bolj pičlo, že močno razprodano.

Češkoslovaška: Zadnjih štirinajst dni je bilo v hmeljski kupčiji prav živahno zanimanje in povpraševanje za najboljše in zlasti v barvi boljše blago. Nakupovalo se je nepretrgoma v večjem obsegu za izvoz kakor tudi za domačo pivovarsko industrijo in se za letošnji žateški pridelek plačuje tudi že na 20–32 din za kilogram. Pri zvišanju cen sploh je tudi razno-

vrstno v barvi boljše blago znatno pridobilo na ceni. Računa se, da je prodanih iz prve roke doslej že blizu 80% letošnjega žateškega pridelka. V Uštku in Roudnici je izvzemši par sto stotov razprodan iz prve roke že ves pridelek; za pičle še preostale zaloge se plačuje 15–23 din za kg. Podobno je tudi večinoma že razrodan pozni hmelj v Dubi, kjer se za še preostalo blago plačuje 12–18 din za kg. Tendenca je zlasti za boljše blago povsod čvrsta.

Nemčija: Ker je večina pridelka sploh in zlasti še boljše blago iz prve roke že močno razprodano, je kupčija zopet bolj mirna. Neprodanih je le še kakih 6000 stotov, dočim je prevzeto že 85.000, tako da bo letošnji pridelek znašal skupno kakih 91.000 stotov. Pri sicer mirni, vendar čvrsti tendenci pa se polagoma nadaljuje z nakupovanjem iz prve roke predvsem za račun NHPD po nespremenjenih cenah. Tudi kupčija iz druge roke na tržišču v Nürnbergu je v polnem teku in so večje količine namenjene tudi za izvoz.

Francija: Po izredno živahnem zanimanju in povpraševanju je zadnje dni postalo v hmeljski kupčiji zopet bolj mirno. Cene pa so ostale v glavnem nespremenjene in se za letošnji pridelek plačuje v Alzaciji do 23 din in severni Franciji do 14 din za kg. Tendenca je mirna, vendar čvrsta. Sicer pa so še neprodane zaloge v prvi roki že precej pičle in je zlasti v barvi boljše blago že močno razprodano.

Poljska: Z ozirom na pičlo letino so hmeljarji slejkoprej zelo nepopustljivi ter le počasi prodajajo. Mnogo zaključkov v predprodaji je bilo treba kriti po višjih cenah. Zadnji čas je kupčija sicer bolj mirna, vendar so cene čvrste in se plačuje za letošnji pridelek 8 do 20 din, kakor je pač kakovost blaga, ki je letos sicer različna.

Belgija: Pri sicer nekoliko bolj mirnem razpoloženju so ostale cene nadalje čvrste in se plačuje iz prve roke za boljše in najboljše blago Alost 13–21 din in Doperinghe do 18 din za kg, predvsem seveda le za izvoz. Na borzi je tendenca bolj mirna in je za domače pivovarne več povpraševanja le za cenejše blago, za katero se plačuje do 16 din za kg.

Anglija: Obiranje je končano in letošnji pridelek bo glede množine vsekakor znatno zaostajal za lanskim, glede kakovosti pa je blago precej boljše, kakor se je v splošnem pričakovalo. — Tržišče je razmeroma mirno. Pivovarne so prevzele še nekaj letnika 1936 in tudi za letošnji pridelek je že nekaj zanimanja.

Amerika: Z ozirom na mnogo bolj pičlo letino, kakor se je pričakovalo — po zadnjih cenitvah ne bo znašala nihi 150.000 stotov — se je položaj na tržišču učvrstil in se tudi cene polagoma dvigajo. Plesen je namreč uničila mnogo pridelka, tudi rdeči pajek je povzročil mnogo škode in ker ni bilo dovolj obiralcev, je ponekod do 30% nasadov ostalo neobranih. Poleg domače pivovarske industrije se za letošnji ameriški hmelj zanima tudi Anglija in tako notira sedaj domači pridelek letošnji do 20 din, lanski do 15 din in starejši letniki do 13 din, že zacarinjen inozemski pa letošnji znamkovan 56–60 din in neznamkovan 41–52 din, lanski pa 30–34 din za kg. Hmeljarji so z ozirom na pičli pridelek zelo rezervirani in je zato tendenca prav čvrsta.

Najvišje cene, plačane zadnji čas za 1 kg najbolj-šega hmelja raznih provenienc, so bile naslednje:

	letos	lani
Nemčija (Tettngang)	60	75 din
Češkoslovaška (Žatec)	32	34 din
Jugoslavija (savinjski)	26	27 din
(vojvodinski)	16	22 din
Poljska (wolinski)	20	24 din
Belgija (Alost)	21	26 din
Francija (alzaški)	23	18 din
Amerika (Oregon)	20	50 din

Za razvedrilo

Vestna strežnica.

»Gospod Bunkež, hitro se zbudite! Ura je deset in vi morate vzeti uspavalni prašek.«

Takšen je izid.

»Kako se je iztekla tvoja ločitev?«

»Prav dobro in vsak je dobil svoje: Jaz pohištvo, mož sina, denar pa advokat.«

Srečen slučaj.

»Le poglej tega človeka! Za vse svoje bogastvo se ima zahvaliti alkoholu.«

»Kako to? Ali je tovarnar likerjev?«

»Ne, toda njegov tast je bil takrat, ko je zapisal hčerki dobo, na smrt pijan.«

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najboljše Denar je prinjejalozen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 4000 članov - posetnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi, lastni palači na voglu
Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

sprejema vse vrste zavarovanj proti požaru: poslopja, vse premičnine, hmelj, zvonove, steklo, nezgode, vlom, jamstvo, avto-kasko, življenjska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninska zavarovanja »Karitas«.

Zastopniki v vsaki župniji.

Podružnica: Celje, Vodnikova ulica 2.

Hranilnica Dravske banovine Celje ♦♦ Ljubljana ♦♦ Maribor

Repilarno varen zavod.

Obrestovanje najugodnejše.

Za vloge in obresti jamči Dravska banovina

z vsem premoženjem in vso davčno močjo.

Izročajte denar

v zaupanja vredne domače denarne zavode, da se omogoči z oživitvijo denarnega obtoka delavoljnim našim ljudem zopet delo in kruh.

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

(v lastni palači pri kolodvoru)

Vas vabi, da ji zaupate tudi Vi svoje prihranke, ker Vam nudi zanje s svojim premoženjem popolno varnost. Mesto Celje jo je ustanovilo že pred 72 leti in tudi še samo jamči zanjo z vsem svojim imetjem in z vso svojo davčno močjo.

Denarju, ki ga vložite, je vsakočasna, nemudna izplačljivost strogo zajamčena.